II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 6 december 2007

om riskbegränsande åtgärder för ämnena piperazin, cyklohexan, metylendifenyldiisocyanat, 2-butyn-1,4-diol, metyloxiran, anilin, 2-etylhexylakrylat, 1,4-diklorbensen, 3,5-dinitro-2,6-dimetyl-4-tert-butylacetofenon, di-(2-etylhexyl)ftalat, fenol, 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen

[delgivet med nr K(2007) 5901]

(Text av betydelse för EES)

(2008/98/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen [1], särskilt artikel 11.2, och

av följande skäl:

(1) Inom ramen för förordning (EEG) nr 793/93 har följande ämnen identifierats som prioriterade för riskbedömning i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1179/94 [2] (EG) nr 2268/95 [3] och (EG) nr 143/97 [4] för den första, andra respektive tredje prioriteringslistan enligt förordning (EEG) nr 793/93:

— piperazin,

— cyklohexan,

— metylendifenyldiisocyanat,

— 2-butyn-1,4-diol,

— metyloxiran,

— anilin,

— 2-ethylhexylakrylat,

— 1,4-diklorbensen,

— 3,5-dinitro-2,6-dimetyl-4-tert-butylacetofenon,

— di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP),

— Fenol,

— 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen.

(2) De rapporterande medlemsstater som har utsetts i enlighet med dessa förordningar har genomfört de delar av riskbedömningen som avser effekter av ämnena i fråga på människa och miljö i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 av den 28 juni 1994 om principer för bedömningen av risker för människor och miljö av existerande ämnen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 [5] samt föreslagit en strategi för riskbegränsning i enlighet med förordning (EEG) nr 793/93.

[1] EGT L 84, 5.4.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).
[2] EGT L 131, 26.5.1994, s. 3.
[3] EGT L 231, 28.9.1995, s. 18.
[4] EGT L 25, 28.1.1997, s. 13.
[5] EGT L 161, 29.6.1994, s. 3.

(3) Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö (SCTEE) och vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker (SCHER) har rådfrågats beträffande de rapporterande staternas riskbedömning och har avgivit yttranden. Yttrandena finns på de vetenskapliga kommittéernas webbplatser.

(4) Resultatet av riskbedömningen och ytterligare resultat av strategierna för riskbegränsning anges i kommissionens meddelande av den 7 februari 2008 om resultatet av riskbedömning och strategier för att minska riskerna med ämnena: piperazin, cyklohexan, metylendifenyldiisocyanat, 2-butyn-1,4-diol, metyloxiran, anilin, 2-etylhexylakrylat, 1,4-diklorbensen, 3,5-dinitro-2,6-dimetyl-4-tert-butylacetofenon, di-(2-etylhexyl)ftalat, fenol, 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen ([1]).

(5) Med utgångspunkt i riskbedömningen bör vissa riskbegränsande åtgärder rekommenderas för vissa ämnen.

(6) Gemenskapens nuvarande arbetarskyddslagstiftning ska tillämpas. Den anses ge en tillfredsställande ramlagstiftning för att i erforderlig utsträckning minska riskerna för arbetstagare när det gäller dessa ämnen.

(7) De riskbegränsande åtgärder som föreslås i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 793/93.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

PIPERAZIN

(CAS-nr 110-85-0, EINECS-nr 203-808-3)

Riskbegränsande åtgärder för miljön

1. De behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater bör i de tillstånd som utfärdas enligt rådets direktiv 96/61/EG ([2]), fastställa villkor, gränsvärden för utsläpp (eller likvärdiga parametrar) eller tekniska åtgärder för piperazin, så att de berörda anläggningarna ska kunna tillämpa bästa möjliga teknik (BAT) från den 31 oktober 2007, med hänsyn till anläggningarnas tekniska standard, geografiska läge samt lokala miljöförhållanden.

2. Medlemsstaterna bör noga övervaka införandet av bästa tillgängliga teknik i samband med piperazin samt rapportera all viktig utveckling till kommissionen inom ramen för informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik.

3. Lokala utsläpp i miljön ska, där så behövs, begränsas genom nationella bestämmelser så att inga miljörisker behöver befaras.

AVSNITT 2

METYLENDIFENYLDIISOCYANAT

(CAS-nr 26447-40-5, EINECS-nr 247-714-0)

Riskbegränsande åtgärder för arbetstagare

4. Arbetsgivare som använder metylendifenyldiisocyanat för de användningar som kan medföra risk enligt riskbedömningen bör utgå från eventuella sektorsspecifika riktlinjer som tagits fram i medlemsstaten med utgångspunkt i de praktiska, icke-bindande riktlinjer som kommissionen har utformat i enlighet med artikel 12.2 i rådets direktiv 98/24/EG ([3]).

AVSNITT 3

2-BUTYN-1,4-DIOL

(CAS-nr 110-65-6, EINECS-nr 203-788-6)

Riskbegränsande åtgärder för arbetstagare

5. Arbetsgivare som använder 2-Butyn-1,4-diol för de användningar som kan medföra risk enligt riskbedömningen, och särskilt i form av flingor, bör utgå från eventuella sektorsspecifika riktlinjer som tagits fram i medlemsstaten med utgångspunkt i de praktiska, icke-bindande riktlinjer som kommissionen har utformat i enlighet med artikel 12.2 i direktiv 98/24/EG.

([1]) EUT C 34, 7.2.2008, s. 1.
([2]) EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).
([3]) EGT L 131, 5.5.1998, s. 11. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG (EUT L 165, 27.6.2007, s. 21).

AVSNITT 4

ANILIN

(CAS-nr 62-53-3, EINECS-nr 200-539-3)

Riskbegränsande åtgärder för arbetstagare, konsumenter och miljön

6. Arbetsgivare som använder anilin i verksamhet där exponering kan förutses (t.ex. service- eller underhållsarbete i slutna system) bör utgå från eventuella sektorsspecifika riktlinjer som tagits fram i medlemsstaten med utgångspunkt i de praktiska, icke-bindande riktlinjer som kommissionen har utformat i enlighet med artikel 12.2 i direktiv 98/24/EG.

7. Medlemsstaterna bör genomföra aktiv och effektiv övervakning av den nationella marknaden vad gäller förekomsten av konsumentprodukter som innehåller anilin och meddela kommissionen genom det system för snabbt informationsutbyte som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG [1]. Om det visar sig nödvändigt bör dessa produkter avlägsnas från marknaden såsom farliga i enlighet med de allmänna säkerhetsbestämmelserna i direktiv 2001/95/EG.

8. För de avrinningsområden där utsläpp av anilin kan innebära en risk bör medlemsstaten upprätta miljökvalitetsnormer (MKN) och uppfylla dessa senast den 22 december 2015. De nationella åtgärderna för föroreningsbegränsning för att uppfylla miljökvalitetsnormerna ska ingå i förvaltningsplanerna för avrinningsdistriktet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG [2].

9. De behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater bör i de tillstånd som utfärdas enligt direktiv 96/61/EG, fastställa villkor, gränsvärden för utsläpp (eller likvärdiga parametrar) eller tekniska åtgärder för anilin, så att de berörda anläggningarna ska kunna tillämpa bästa möjliga teknik (BAT) från den 31 oktober 2007, med hänsyn till anläggningarnas tekniska standard, geografiska läge samt lokala miljöförhållanden.

10. Medlemsstaterna bör noga övervaka införandet av bästa tillgängliga teknik i samband med anilin samt rapportera all viktig utveckling till kommissionen inom ramen för informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik.

11. Lokala utsläpp till vattenmiljön och luftutsläpp av anilin bör, där så behövs, begränsas genom nationella bestämmelser för att förhindra/minska riskerna för miljön.

AVSNITT 5

DI(2-ETYLHEXYL)FTALAT (DEHP)

(CAS-nr 117-81-7, EINECS-nr 204-211-0)

Riskbegränsandeåtgärder för miljön

12. För de avrinningsområden där utsläpp av di(2-etylhexyl)ftalat kan innebära en risk bör medlemsstaten upprätta miljökvalitetsnormer (MKN) och uppfylla dessa senast den 22 december 2015. De nationella åtgärderna för föroreningsbegränsning för att uppfylla miljökvalitetsnormerna ska ingå i förvaltningsplanerna för avrinningsdistriktet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG.

AVSNITT 6

FENOL

(CAS-nr 108-95-2, EINECS-nr 203-632-7)

Riskbegränsande åtgärder för konsumenter och miljön

13. Medlemsstaterna bör genomföra aktiv och effektiv övervakning av den nationella marknaden vad gäller förekomsten av konsumentprodukter som innehåller fenol och meddela kommissionen genom det system för snabbt informationsutbyte som inrättats genom direktiv 2001/95/EG. Om det visar sig nödvändigt bör dessa produkter avlägsnas från marknaden såsom farliga i enlighet med de allmänna säkerhetsbestämmelserna i direktiv 2001/95/EG.

14. De behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater bör i de tillstånd som utfärdas enligt direktiv 96/61/EG, fastställa villkor, gränsvärden för utsläpp (eller likvärdiga parametrar) eller tekniska åtgärder för fenol, så att de berörda anläggningarna ska kunna tillämpa bästa möjliga teknik (BAT) från den 31 oktober 2007, med hänsyn till anläggningarnas tekniska standard, geografiska läge samt lokala miljöförhållanden. De behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater bör särskilt uppmärksamma potentiella risker vid anläggningar för tillverkning och bearbetning av fenol, vad gäller reningsverk för industriavloppsvatten som är belägna på sådana anläggningar, och avseende människor som exponeras via miljön (plantskott som förorenas av utsläpp i luften från sådana anläggningar).

[1] EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.
[2] EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom beslut 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

15. Medlemsstaterna bör noga övervaka införandet av bästa tillgängliga teknik i samband med fenol samt rapportera all viktig utveckling till kommissionen inom ramen för informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik.

16. Lokala utsläpp till miljön och reningsverk för industriavloppsvatten bör, där så behövs, begränsas genom nationella bestämmelser så att inga risker för mikroorganismer i reningsverk för industriavlopp eller för människor som exponeras via miljön kan förväntas.

AVSNITT 7

ADRESSATER

17. Denna rekommendation riktar sig till alla branscher som importerar, framställer, transporterar, lagrar, formulerar eller på annat sätt bearbetar, använder, bortskaffar eller återvinner ämnena, samt till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 2007.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen